ബ്രദർ ലൂക്കോസ് നെടുഞ്ചിറ

പുനരൈക്യത്തിന്റെ വേദസാക്ഷി

ആറ്റിങ്ങൽ സഭാ വൈദികനും ആ സഭയിൽ നിന്നും റോമാ സഭയിലേക്കു പരിവർത്തനത്തിനു നേതൃത്വം കൊടുത്ത വ്യക്തിയുമാണ്, ഇപ്പോൾ (13-10- 2019) വിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട അത്യുന്നത കർദിനാൾ ജോൺ ഹെൻട്രി ന്യൂമാൻ. അതുപോലെതന്നെ ഭാരത പുനരൈക്യശില്പിയും സീറോ-മലങ്കര സഭാ സ്ഥാപകനുമാണ് വൈദികസൻ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി. മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി വൈദികനായിരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തോടും മറ്റും ചർച്ച ചെയ്തു കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരണമെന്ന് ഉറച്ച തീരുമാനം എടുത്ത്, മാർ ഈവാനിയോസ് പുനരൈക്യപ്പെടുന്നതിനു ഒരു പതിറ്റാണ്ടു മുമ്പുതന്നെ, കൊട്ടയം രൂപതയിലേക്ക് പുനരൈക്യപ്പെട്ട അത്തായക്കാരനാണ് ബ്രദർ ലൂക്കോസ്.

1653 ജനുവരി 3-ന് നടന്ന കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തിനു മുമ്പ് കേരളത്തിൽ ക്നായിത്തൊമ്മനും ഉറഹാ മാർ യൗസേപ്പ് മെത്രാനും കൂടി കൊണ്ടുവന്ന കർദിനാൾ സുറിയാനി റീത്തായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തോടെ കേരള സഭ രണ്ടായി പിളർന്നു. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയവരിൽ പ്രധാനി അന്ന് നമ്മുടെ തൊടുപുഴ ചുങ്കം പള്ളിയിൽ വികാരിയായിരുന്ന ആഞ്ഞിലിമൂട്ടിൽ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ ആയിരുന്നു. കൂനൻകുരിശു സത്യത്തിന്റെ പരിണിത ഫലമായി ഒരുകൂട്ടം ക്നാനായക്കാർ ഉൾപ്പെടെ കാലക്രമത്തിൽ അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ യാക്കോബായ വിഭാഗമായി. ഇരുവിഭാഗത്തിലെയും ക്നാനായക്കാർക്ക് ഒന്നാകണമെന്ന ആഗ്രഹം പിന്നീട് ഉണ്ടായി. അതിനുള്ള ആലോചനകൾ വൈദികസൻ മാക്കിൽ പിതാവിന്റെ കാലംമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാക്കിൽ പിതാവ് അകാലത്തിൽ കാലംചെയ്തതിനാൽ പുനരൈക്യം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീട് അഭിവന്ദ്യ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് അതിനുള്ള ശ്രമം ഊർജ്ജിതമാക്കി.

1921 മാർച്ചിൽ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ക്നാനായ – യാക്കോബായ മെത്രാൻ മാർ സേവേറിയോസിനെ സന്ദർശിച്ച് പുനരൈക്യ ചർച്ചകൾ തുടങ്ങിവച്ചു. പുനരൈക്യത്തിന് വിഘാതമായിരുന്ന പ്രധാന തടസ്സം, പുനരൈക്യപ്പെടുന്നവർക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധനാക്രമം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവാദം ഇല്ല എന്നതായിരുന്നു. സീറോ മലബാർ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിതമാകുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ 1921 ജൂലൈ 28 ന് ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് കോട്ടയം രൂപതയിൽ ഇതിനുള്ള അനുവാദം നേടിയെടുക്കുകയും റാന്നി, കറ്റോട്, കല്ലിശ്ശേരി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഔപചാരികമായി പുനരൈക്യ ചർച്ചകൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ സമുദായ സ്നേഹികളായ യാക്കോബായക്കാർ പുനരൈക്യത്തിന് തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. അവരിൽ പ്രമുഖനായ വ്യക്തിയാണ് ബ്രദർ ലൂക്കോസ് നെടുഞ്ചിറ. 1898 ൽ ജനിച്ച് 1921 ൽ ദിവംഗതനായ ബ്രദർ ലൂക്കോസ്, തന്റെ യൗവനകാലത്ത് കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിരന്തരമായി പരിശ്രമിച്ചു. ആ ആഗ്രഹവും തീവ്രമായി ഉള്ളിലേറ്റിക്കൊണ്ട് കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് ഒരു സമൂഹത്തിന്റെതന്നെ പുനരൈക്യത്തിന് പ്രചോദനമായി. തന്റെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വയസിൽ മരണമടഞ്ഞ ബ്രദർ ലൂക്കോസിനെ പുനരൈക്യത്തിന്റെ വേദസാക്ഷി എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം.

ചെങ്ങളത്തു താമസിച്ചിരുന്ന നെടുഞ്ചിറ തൊമ്മൻ ഉതുപ്പ് ക്നാനായ യാക്കോബായക്കാരുടെ അനിഷേധ്യനായ അത്മായനേതാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴാമത്തെ പുത്രനായി 1898 ഒക്ടോബർ പത്താംതീയതി ലൂക്കോസ് ഭൂജാതനായി. കോട്ടയം സി.എം.എസ്. ഹൈസ്കൂളിൽ ആണ് അദ്ദേഹം പഠിച്ചത്. മെട്രിക്കുലേഷൻ പരീക്ഷയിൽ തോറ്റുപോയതിനാൽ പിന്നീട് ആലപ്പുഴ ലിയോ XIII ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് പഠിച്ചു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഈശോസഭാ വൈദികരുമായുള്ള സമ്പർക്കം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവായി. യാക്കോബായ വിശ്വാസിയായ ലൂക്കോസ് കത്തോലിക്കാ സഭയെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസമാണോ യാക്കോബായ വിശ്വാസമാണോ ശരി എന്ന ചിന്തയിൽ അസ്വസ്ഥനായ ലൂക്കോസിന് പഠനത്തിലുള്ള ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആലപ്പുഴയിൽ നിന്ന് തിരികെ എത്തിയ അദ്ദേഹം ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ മാറാണൂർ എബ്രാഹം താമസിച്ചിരുന്ന ഭവനത്തിലെ ഒരു മുറിയിൽ സ്വന്തമായി പഠനം തുടങ്ങി. കത്തോലിക്കാ സഭയാണ് സത്യതിരുസഭ എന്നു കണ്ടെത്തിയ ലൂക്കോസ്, ഈ സത്യം തന്റെ മാതാപിതാക്കളോടും സഹോദരങ്ങളോടും പറയുവാൻ തുടങ്ങി.

അന്ന് കോട്ടയത്തെ പ്രബല ശക്തികളായിരുന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരും യാക്കോബായക്കാരും കത്തോലിക്കരെ വിഗ്രഹാരാധനക്കാരും അപരിഷ്കൃതരുമായിട്ടാണ് കണ്ടിരുന്നത്. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പുണ്യചരിതനായ ചുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞ ഒരു സംഭവം ഉണ്ട്. ചുളപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനി ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി. കോളജിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ഒരുദിവസം വൈകുന്നേരം സ്വദേശമായ കുമരകത്തേക്ക് കാൽനടയായി പോരുകയായിരുന്നു. യാത്രാസൗകര്യം താരതമ്യേന കുറവായിരുന്ന ആ കാലത്ത് അദ്ദേഹം കോട്ടയത്തെത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യയായി. ആ രാത്രി കോട്ടയത്തുള്ള ഒരു പീടികയുടെ തിണ്ണയിലാണ് അദ്ദേഹം കിടന്നുറങ്ങിയത്. ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് കഴുത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന വെന്തിങ്ങ ഊരി പോക്കറ്റിലിടുകയുണ്ടായി. കത്തോലിക്കനാണെന്ന് മറ്റാരും അറിയാതിരിക്കാനാണ് ഇതുചെയ്തത്. ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് കിടന്നുറങ്ങിയ സ്ഥലത്താണ് ഇപ്പോൾ സെൻട്രൽ ജംഗ്ഷനിലെ ആലപ്പാട്ട് ജ്വലറി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാത്തലിക് സെന്റർ സമുച്ചയം. മെത്രാനായിക്കഴിഞ്ഞ് ആ സ്ഥലം വിലയ്ക്കു വാങ്ങാനുള്ള ഭാഗ്യം പിതാവിനുണ്ടായി.

ലൂക്കോസിന് കത്തോലിക്കാ സഭയോട് താൽപര്യം തോന്നിയതിൽ വെറുപ്പു തോന്നിയ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ അതിൽനിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി, കർക്കടകത്തിൽ സെറാംബൂർ ബൈബിൾ കോളജിൽ ചേർന്ന് മൂന്നുവർഷം പഠിപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. കർക്കടകത്തിലെത്തിയ ലൂക്കോസ് പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വൈദികർ നടത്തിയിരുന്ന കോളജിൽ പഠനം തുടങ്ങി. പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ ചടങ്ങുകളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടിയ ലൂക്കോസിനെ മൂന്നുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രിൻസിപ്പൾ വീട്ടിലേക്ക് പറഞ്ഞുവിട്ടു.

ലൂക്കോസ് കർക്കടകത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ യാക്കോബായസഭയിലെ എം.എ.ക്കാരൻ അച്ചൻ എന്ന അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന പി.റ്റി. ഗീവർഗീസ് അച്ചനും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു കാലത്ത് എം.ഡി. സെമിനാരി ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററായിരുന്നു. സെറാംബൂരിൽവച്ചുതന്നെ സഭാവിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗീവർഗീസ് അച്ചനും ലൂക്കോസുമായി ചർച്ച നടത്തിയിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരണമെന്ന് അവർ ധാരണയായി. നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗീവർഗീസ് അച്ചൻ ചില യാക്കോബായ വൈദികരെയുംകൂട്ടി കത്തോലിക്കാ സന്ന്യാസസഭകളെ അനുകരിച്ച് റാന്നി പെരിനാട്ടിൽ മുണ്ടൻമലയിൽ 15-08-1919 ൽ ബഥനി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. ഇതൊന്നു മറിയാതെ പിതാവ്, ലൂക്കോസിനെ സഭാപഠനത്തിനായി ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ ചേർത്തു.

1921 മാർച്ചിൽ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ക്നാനായ – യാക്കോബായ മെത്രാൻ മാർ സേവേറിയോസിനെ സന്ദർശിച്ച് പുനരൈക്യ ചർച്ചകൾ തുടങ്ങിവച്ചു. പുനരൈക്യത്തിന് വിഘാതമായിരുന്ന പ്രധാന തടസ്സം, പുനരൈക്യപ്പെടുന്നവർക്ക് അന്ത്യോഖ്യൻ ആരാധനാക്രമം ഉപയോഗിക്കുവാൻ അനുവാദം ഇല്ല എന്നതായിരുന്നു. സീറോ മലബാർ ഹയരാർക്കി സ്ഥാപിതമാകുന്നതിന് മുൻപുതന്നെ 1921 ജൂലൈ 28 ന് ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് കോട്ടയം രൂപതയിൽ ഇതിനുള്ള അനുവാദം നേടിയെടുക്കുകയും റാന്നി, കറ്റോട്, കല്ലിശ്ശേരി തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ മിഷൻ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എം.എ.ക്കാരനച്ചനെ യാക്കോബായസഭയിലെ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. ബഥനി തിരുമേനി എന്നാണദ്ദേഹം പിന്നീട് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. യാക്കോബായക്കാരെല്ലാം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരണമെന്നായിരുന്നു ബഥനി തിരുമേനിയുടെ ആഗ്രഹം. അതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നിരന്തരം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ തിരുമേനിയാണ് പിന്നീട് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന് മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ ആരംഭിച്ച മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി.

ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ നിന്നും താമസിയാതെ തിരികെ വീട്ടിലെത്തിയ ലൂക്കോസ്, കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരണമെന്ന് വീട്ടുകാരോട് വീണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വാഴയിൽ കുഞ്ഞ്, മോഴച്ചേരിൽ കോര തുടങ്ങിയ യാക്കോബായ പ്രമുഖരെയും ചെന്നുകണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് ക്നാനായ യാക്കോബായ സഭയുടെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആയിരുന്ന ഇടവഴിക്കൽ സേവേറിയോസ് തിരുമേനിയെ ചെന്നുകണ്ട് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേരേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തു. യാക്കോബായക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടി ഒന്നിച്ചു പോകാം, അതിനു സമയമായില്ല എന്നാണ് ലൂക്കോസിനോട് തിരുമേനി പറഞ്ഞത്. ഒന്നിച്ചുപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഓരോരുത്തരായി പോകാം എന്നായി ലൂക്കോസ്. എങ്കിൽ നീ മുന്നോട്ടുപോകൂ, ഞങ്ങൾ പിറകെ വരാം എന്നുപറഞ്ഞ് തിരുമേനി ലൂക്കോസിനെ യാത്രയയച്ചു.

കൊടുവത്ത തോമസുകുട്ടി

ലൂക്കോസിനെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി വീട്ടുകാർ കോട്ടയത്തെ സി.എൻ.ഐ. ബൈബിൾ സ്കൂളിൽ ചേർത്തു. ലൂക്കോസ് തൃപ്തനായില്ല. കോട്ടയം അരമനയിൽ ചെന്ന് ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിനെക്കണ്ട്, തന്നെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർക്കണമെന്ന് ലൂക്കോസ് അപേക്ഷിച്ചു. കുടുംബക്കാരുടെ സഹകരണമില്ലാത്തതിനാലാകാം വീട്ടുകാരേം കൂട്ടിവരുവാൻ പിതാവ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. മൂന്നാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും ലൂക്കോസ് അരമനയിലെത്തി പിതാവിനെ കാണണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടു. സന്ദർശനാനുമതി ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഗോവണിച്ചുവട്ടിൽ ലൂക്കോസ് കാത്തുനിന്നു. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനായി ഇറങ്ങിവന്ന പിതാവ് അവിടെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ലൂക്കോസിനെയാണ് കണ്ടത്. എന്നെ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർത്തില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്ക് പിതാവ് ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന് ലൂക്കോസ് നിർഭയനായിപ്പറഞ്ഞു. ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ലൂക്കോസിനെ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. വേണ്ടപരിശീലനം നൽകി സഭാംഗത്വം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ഇടയ്ക്കാട്ടുപള്ളി വികാരി ആയിരുന്ന ചക്കുങ്കൽ ജോസഫ് ഡി.ഡി. അച്ചന് ഒരു കത്ത് നൽകി ലൂക്കോസിനെ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ഒരാഴ്ചത്തെ പഠനത്തിനു ശേഷം 1920 ഡിസംബർ 26 ന് തനിക്കുവരാൻ പോകുന്ന പ്രതിസന്ധികളെയെല്ലാം തൃണവൽഗണിച്ച് ചക്കുങ്കൽ അച്ചന്റെ മുമ്പാകെ സത്യപ്രതിജ്ഞചെയ്ത് ലൂക്കോസ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു. കൊന്തയും വെന്തിങ്ങയും ധരിച്ചുകൊണ്ട് വീട്ടിലെത്തിയ ലൂക്കോസിനെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും ചേർന്ന് വളരെ കഠിനമായി ശാസിച്ചു. എല്ലാം ശാന്തമായിക്കേട്ട ലൂക്കോസ് താൻ ചെയ്തത് തെറ്റാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ പരിഹാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും അതല്ല ശരിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളെല്ലാം എന്റെകൂടെ ചേരണമെന്നും പറഞ്ഞു. പിന്നീട് എന്നും കാൽനടയായി യാത്രചെയ്തിരുന്നുകൊണ്ടു പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഇടയ്ക്കാട്ടുള്ളിയിൽ ചെന്ന് വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെയുള്ള വികാരിമാരുമായി ചർച്ചകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ലൂക്കോസിന്റെ മൂത്ത സഹോദരൻ യാക്കോബ് ശെമ്മാശൻ അവധിക്കുവരുമ്പോൾ ഒക്കെയും ലൂക്കോസിനെ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ശെമ്മാശനാണ് പിന്നീട് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന് മോൺ. ജേക്കബ് നെടുഞ്ചിറ ആയത്. ആ കാലത്ത് മധ്യകേരളത്തിൽ യാക്കോബായക്കാർ വളരെ ശക്തരായിരുന്നു. ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കും കൂട്ടർക്കും എതിരെ ശക്തമായ എതിർപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് മധ്യകേരള പാത ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് വേണമായിരുന്നു തിരുമേനിക്ക് കൊല്ലം ലത്തീൻ ബിഷപ്പ് ബെൻസിഗർ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിനുവേണ്ടി പടിഞ്ഞാറൻ തീരദേശ പാതവഴി സുരക്ഷിതമായി ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിയെയും മറ്റും കൊണ്ടുപോയത് ലൂക്കോസിന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ നെടുഞ്ചിറ യാക്കോബ് കത്തനാരും എറണിക്കൽ കുര്യാക്കോസ് കത്തനാരും ഒക്കെ ചേർന്നാണ്. കോട്ടയത്ത് അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്ത് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന അവരുടെ സാക്ഷ്യമാണ്, ഈവാനിയോസ് തിരുമേനിക്കും അന്ത്യോഖ്യൻ റീത്ത് അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ എളുപ്പമാക്കിയത് എന്നത് വേറൊരു ചരിത്രമാണ്.

ലൂക്കോസ് വൈദിക പഠനത്തിനായി കോട്ടയം അരമനയിൽ ചേർന്നു. റാന്നി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപോയപ്പോൾ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിനോടൊപ്പം ലൂക്കോസും പോകുമായിരുന്നു. ലൂക്കോസിന്റെ നിരന്തര പ്രേരണയാൽ നെടുഞ്ചിറ കുടുംബക്കാരും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുന്നതിന് താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. അങ്ങനെ 1921 ൽ നെടുഞ്ചിറ യാക്കോബ് ശെമ്മാശൻ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്നു. മോഴച്ചേരിൽ ശെമ്മാശനെയും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുന്നതിന് ലൂക്കോസ് പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും മോഴച്ചേരിൽ ശെമ്മാശൻ കോട്ടയം ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് പനിപിടിച്ച് മരണപ്പെട്ടു.

മോഴച്ചേരിൽ ശെമ്മാശനെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന ലൂക്കോസ് ബ്രദറിനും പനി പിടിപെട്ടു. ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും പനിപിടിച്ചാണ് ലൂക്കോസ് വീട്ടിലെത്തിയത്. കോട്ടയത്തുനിന്നും അംബുരാൻ അപ്പോത്തിക്കരിയെ കൊണ്ടുവന്നു പരിശോധിപ്പിച്ചപ്പോൾ ലൂക്കോസിന് ടൈഫോയിഡാണെന്ന് മനസിലായി. മരുന്നുകൾ നൽകി പരിപൂർണ്ണ വിശ്രമം വിധിച്ച് അപ്പോത്തിക്കരി മടങ്ങി. ക്രമേണ പനി വർധിക്കുകയും ലൂക്കോസ് അബോധാവസ്ഥയിലാവുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഒരുദിവസം പെട്ടന്ന് ലൂക്കോസിന് ബോധം തെളിയുകയും ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നുണ്ടെന്ന് വിളിച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു. വാഹന ഗതാഗത സൗകര്യവും ടെലിഫോൺ സൗകര്യവും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ലൂക്കോസ് പറഞ്ഞത് ആരും വിശ്വസിച്ചില്ല. എങ്കിലും ലൂക്കോസ് വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വീട്ടുകാർ പുറത്തിറങ്ങി നോക്കി. അപ്പോൾ വീടിന്റെ പിറകുവശത്തുള്ള നെൽപ്പാടത്തോടുചേർന്നുള്ള തോട്ടിലൂടെ തിരുമേനിയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വള്ളം വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി കോട്ടയത്തുനിന്നും കാളവണ്ടിയിൽ ഇല്ലിക്കലെത്തി, അവിടെനിന്ന് വള്ളത്തിൽ ചെങ്ങളത്തിലെത്തുകയായിരുന്നു.

അത്ഭുതാദരവുകളോടെ വീട്ടുകാർ തിരുമേനിയെ എതിരേറ്റു. ലൂക്കോസിന്റെ മുറിയിലെത്തിയ ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവ് ലൂക്കോസിന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആശീർവദിക്കുകയും ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേദിവസം ഇടയ്ക്കാട്ടുപള്ളിയിൽ നിന്നും ചക്കുങ്കൽ അച്ചൻ വീട്ടിൽ എത്തി അന്ത്യകൂദാശകൾ നൽകി. 1921 ഒക്ടോബർ 21 ന് ലൂക്കോസ് കർത്തൃസന്നിധിയിലേക്ക് യാത്രയായി.

ഇതിനോടകം ലൂക്കോസിന്റെ പിതാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു യാക്കോബായ പള്ളിയുടെ നിർമാണം തുടങ്ങിയിരുന്നു. ലൂക്കോസിന്റെ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷയുടെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും നെടുഞ്ചിറ വീട്ടിൽവച്ചുതന്നെ അത്താഴക്കാട്ട് വല്യച്ചന്റെ മുഖ്യകാർമികത്വത്തിലും പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുപാച്ചിയച്ചന്റെയും പള്ളിക്കുന്നേൽ ഉതുപ്പച്ചന്റെയും സഹകാർമികത്വത്തിലും പൂർത്തീകരിച്ചു. ചക്കുങ്കൽ അച്ചൻ ചരമ പ്രസംഗം നടത്തി. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ യാക്കോബ് ശെമ്മാശന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെങ്ങളത്തിൽ നിർമാണം തുടങ്ങിയിരുന്ന പള്ളിയിൽ കബറടക്കം നടത്തി. ഈ പള്ളിയാണ് പിന്നീട് മലങ്കര കത്തോലിക്കാ ക്നാനായ പള്ളിയായ ചെങ്ങളം നല്ലിടയൻ പള്ളി. നിയമ നടപടികളുണ്ടാകുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട് കത്തോലിക്കാ വൈദികർ മാത്രം പള്ളിയിൽ എത്തിയില്ല. കുടുംബക്കാരും നാട്ടുകാരും കുമരകം, പരിപ്പ്, ഇടയ്ക്കാട്ട് ഇടവകകളിലെ ധാരാളം ആളുകളും സംസ്കാര ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്തു. സത്യവിശ്വാസം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരുവാൻ തന്റെ ബോധ്യത്താൽ മരണംവരെ അടരാടിയ ബ്രദർ ലൂക്കോസിനെ പുനരൈക്യത്തിന്റെ വേദസാക്ഷിയെന്നാണ് ചരമ പ്രസംഗത്തിൽ ചക്കുങ്കലച്ചൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കോട്ടയത്തിന്റെ മാത്രമല്ല കേരളത്തിലെതന്നെ പുനരൈക്യത്തിന്റെ നാന്ദികുറിക്കുന്നതാണ് ബ്രദർ ലൂക്കോസിന്റെ പുനരൈക്യം. പുനരൈക്യത്തിന്റെ ശതാബ്ദി അടുക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആദ്യം സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ട വ്യക്തി വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ച ബ്രദർ ലൂക്കോസ് നെടുഞ്ചിറയാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ■